

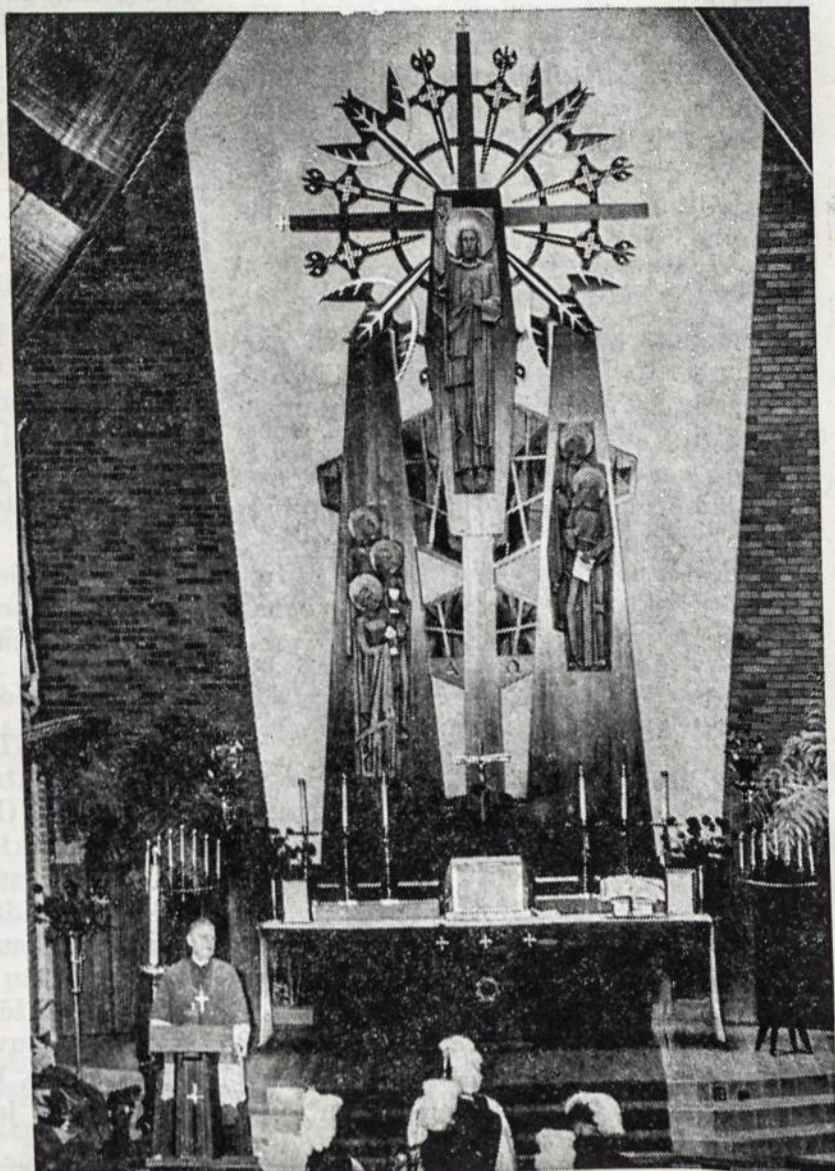
KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Maspeth, N.Y.
Lietuvių naujos
bažnyčios
didysis altorius

Sakykloje —
Vysk. B. J. McEntegart

Parapijos klebonas —
Prel. J. Balkūnas

Altorius —
dail. V. Jonyno
Pašventinta bažnyčia
1962 m. geg. 27 d.

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

ŠVČ. JĖZAUS KRAUJO ŠVENTĖ

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Apr. 5, 9-10)

Vertas esi, Viešpatie, imti knygą ir atplėsti jos antspaudus, nes buvai užmuštas ir atpirkai mus Dievui savo krauju iš visų giminių, kalbų, žmonių ir tautų ir padarei iš mūsų Dievui karalystę. (Ps. 88, 2). Apie Viešpaties malones aš giedosiu per amžius, aš skelbsiu savo burna per visas kartas tavo ištikimybę. Garbė Tėvui... Vertas esi...

Malda

Visagalis amžinasis Dieve, kuris savo vienintėlį Sūnų skyrei pasaulio Atpirkėju ir norėjai būti permaldaujamas Jo krauju, suteik meldžiame, kad garbindami savo išganymo kainą ir jos saugojami nuo šio gyvenimo blogybių žemėje, džiaugtumėmės amžinuoju atpildu danguje. Per tą patį Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje Dievas per amžių amžius. Amen.

Lekcija (Žyd. 11-15)

BROLIAI: Kristus gi, atėjęs kaip vyriausias būsimųjų gėrybių kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra, ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ar veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir karvės pelenai, šlakstant, pašventina suteptuosius, apvalydamas kūną, kaipgi daug labiau kraujas Kristaus, kurs per šventąją

Dvasią aukojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandoros tarpininkas, kad, įvykus mirčiai, atpirkti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvonystės pažadą, mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

Gradualas (1 Jono 5, 6 ir 7-8)

Tasai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Trys yra, kurie liudija danguje: Tėvas, Žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie yra viena.

Aleliuja, aleliuja. (1 Jono 5, 9). Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis. Aleliuja.

Evangelija (Jono 19, 30-35)

ANUO METU: Jėzus, paragavęs acto, tarė: Atlikta ir, nulenkęs galvą, atidavė dvasią. (Kadangi tai buvo Prisirengimo diena), kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes ta subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužytos jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių drauge su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRASTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

ŠVENČIAUSIOJO KRAUJO ŠVENTĖ

“Vienas kareivis atvėrė jam jietimi šoną, ir tuoju išėjo kraujo ir vandens” (Jono 19, 29).

Iš atverto Jėzaus šono pasipylė paskutiniai Jo švenčiausiojo kraujo lašai. Padaryta pilna gyvybės auka už visus nusidėjėlius žmones. Dievo Sūnaus mirtyje visi dalyvavome, nes nėra nė vieno, išskyrus Jo švenčiausiąją Motiną, kurie nebūtų nusikaltę Dievui. Savo nusikaltimais, kad už juos būtų atsisteista Dievo teisybei, išreikalavome Išganytojo kraujo. O jis, iš meilės pralietas, ga-

blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam jietimi šoną, ir tuoju išėjo kraujo ir vandens. Kurs tai matė, liudijo apie tai, ir jo liudijimas tikras.

Aukojimas (1 Kor. 10, 16)

Argi palaiminimo taurė, kurią laiminame, nėra dalyvavimas Kristaus kraujuje? ir duona, kurią laužiame, nėra dalyvavimas Viešpaties kūne?

Tylioji malda

Per šias dieviškąsias paslaptis, meldžiamė, naujojo testamento tarpininką Jėzų teprieiname, ir ant tavo altorių, galybių Viešpatie, apšlakstomu krauju, geriau kalbančiu negu Abelio, teatsinaujiname. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Prieš Komuniją (Žyd. 9, 28)

Kristus buvo paaudotas vieną kartą daugelio nuodėmėms atimti; antrą kartą jis pasirodys be nuodėmės jo laukiantiems išganymui.

Po Komunijos

Prie šventojo tavo stalo, Viešpatie, prileisti su džiaugsmu gėrėme vandenį iš Išganytojo šaltinių; tegul pasidaro, prašome, jo kraujas mums vandens šaltinių, tekančiu į amžinąjį gyvenimą. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja drauge su šventąja Dvasia Dievas per amžius amžius. Amen.

lingas yra apvalyti kiekvieną žmogų ir sutaikyti su Dievu, apmokėjus Dievui skolas V. Jėzaus kraujo ir jo gyvybės nuopelnais. Tai padaro mūsų meilė ir tikėjimas. Priimdami krikštą, atgimėme Dievo malonei, pasidarėme Dievo vaikai, Kristaus broliai, kad kartu su juo amžinoje laimėje būtume. “Kristus gi, atėjęs kaip vyriausias būsimųjų gėrybių kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankų darbo, tai yra, ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ar veršių kraujo, bet savo kraujo įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą” (Žyd. 9. 11-12), moko šv. Povilas.

Visi esame V. Jėzaus gyvybės aukos atpirkti. Visi galime būti išganyti. Tik tie pražus, kurie nesinaudoja Kristaus kraujo auka, kurie nemyli Dievo, kurie Dievui netiki.

Tą tiesą gerai suprato šv. Bernardas (1091-1153). Būdamas 23 metų, nusitarė pasitraukti iš turtingo tėvo dvaro į nuošalumą ir gyventi maldos gyvenimu. Jį stengėsi perkalbėti tėvai ir broliai. Bet Bernardas, aiškindamas jiems apie sielos laimę gyvenant Dievuje, apie tai kad svarbiausias žmogaus rūpestis turi būti save išganyti, visas kliūtis nugalėjo. Keturi jo broliai juo pasekė. Kai po pusės metų pasiruošimo broliai atsisveikindami jauniausiąjį jaunametį brolių Nivardą, pasakė, jog jam vienam palieka valdyti tėvų turtus, tas atsiliepęs:

— Taip nebus. Jūs pasirinkote dangų, o man paliekate žemę. Ir aš ateisiu pas jus. Ir tai jis padarė po kelių metų.

Gelbėk savo sielą

Vokietijos imperatorius Otto Did. atvyko į Romą pagerbti ten palaidotus apaštalus. Grįžo jis per Albaną. Pakeičiui sužinojo, kad kalnuose gyvena nuošaliotis vardu Nilas. Imperatorius panorėjo atlankyti tą švento gyvenimo žmogų. Nuvyko. Pasikalbėjo. Atsisveikinant, imperatorius taręs:

— Mano tėve, prašyk, ko nori, it tu būtum tikras mano sūnus, ir su džiaugsmu tai tau duosiu.

Nilas padėjo ranką ant imperatoriaus krūtinės ir pasakęs:

— Imperatoriau, aš vieno tavęs prašau, pats susirūpink savo sielos išganymu. Tai prašau Dievo vardu, išganyk savo sielą. Nors esu didis valdovas, bet mirsi, kaip miršta visi, ir turėsi duoti apyskaitą Dievui iš visų savo veiksmų. Ką gi tau tada padės garbingi žygiai, jei pražudysi savo sielą?

Imperatorius susijaudinęs, nusiėmė galvos papuošalą ir klaupęs, tarė:

— Šventas žmogau, padarysiu, ko prašai, bet melskis už mane ir suteik man savo palaiminimą.

Tuo laiku imperatorius buvo apie 20 metų amžiaus. Smarkių pagundų metu prisimindavo duotąjį pažadą šv. Nilui ir nusigalėdavo. Gyveno pamaldžiai ir visų buvo mylimas.

Šv. Nilas gyveno 95 metus; jis mirė apie 1000 m. Grotta Ferrata vienuolyne ties Roma.

Labai svarbu dažniau atsiminti Išganytojo žodį: "Ką padėtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, bet prarastų savo sielą? (Mork. 8. 36).

Ūkininko arklys

Naujai atvykęs klebonas pastebėjo, kad jo artimas kaimynas ūkininkas labai myli savo arklį, gražiai jį prižiūrėdamas. Progai pasitaikius, paklausė žmogaus:

— Kiek laiko pašventi, mielas, arkliui, kad jis toks gražus.

— Apie dvi valandas kasdien.

— O pasakyk man atvirai, kiek laiko pašventi savo sielos reikalams?

— Ryte persižegnoju, sukalbu "Tėve mūsų", o kartais ir Sveika Marija, sekmadieniais kalusau mišių...

— Atrodo, pas tamsta būti arkliui geriau, negu sielai. —

Svarbus reikalas

Žmogiškas dalykas yra rūpintis savo sveikata. Sveikas žmogus jaučiasi laimingas ir gali daug gerų darbų pada-

ryti. Bet žinokime, kad ir nesveikata gali mums patarnauti, jei tik ligą su meile V. Dievui aukojame.

Kiti žmonės labai daug rūpinasi turtais. Turtas padeda žmogui susidaryti patogias gyvenimo sąlygas. Bet turtas laimės neduoda. Gana dažnai patiriame iš laikraščių, jog labai turtingi asmenys, net milionieriai, nesijaučia laimingais.

Yra žmonių, kurie nori iškilti visuomenėje ne kad žmonėms tarnautų, bet kad jiems žmonės tarnautų ir girtų. Jiems patikėtoji valdžia neneša laimės, nes žmonių pagarba yra labai trapi: čia tave gerbia, o apsisukę, čia tave smerkia.

Kadangi žemėje amžius negyvensime, o teks mirti ir duoti apyskaitą visai žinančiam Dievui, kurs už gerus darbus moka amžinuoju dangaus gyvenimu neišsakomoje žodžiais laimėje, — verta mums rimčiau susirūpinti savo sielos švara, nuopelnų gausa ir geriausiais darbais. Jie mus palydės į Dievo teismą. Šv. Petras ap. ragina:

"Elgkitės su baime jūsų keleivystės metu, žinodami, kad jūs esate atpirkti... ne gendančiais auksu ar sidabru, bet brangiu krauju Kristaus" (1 Petro 1, 17-19) Kun. K. A. Matulaitis, MIC

Malda prieš Nukryžiuotąjį

Štai aš, o geriausias ir saldžiausias Jėzau, puolu ant kelių prieš Tavo veidą su didžiausiu dvasios karštumu ir meldžiu Tave, kad teiktumeis įspausti į mano širdį gyvų tikėjimo, vilties ir meilės jausmų, o taip pat tikrą gailestį už mano nuodėmes ir tvirčiausį norą pasitaistyti. Nes aš su didžiausiu sielos skausmu pats prisižiūriu ir dvasioje apmąstau penkias Tavo žaizdas, atsimindamas, ką pranašas Dovidas savo lūpomis, o gerasai Jėzau, yra apie Tave pasakęs: pervėrė mano rankas ir kojas, suskaitė visus mano kaulus.

10 metų atleidų; visuotinieji — atlikus išpažintį, priėmus šv. Komuniją ir pasi-meldus šv. Tėvo intencijomis. (S. P. Ap. 1934 m. vasario 2 d.; Racc. 201).

ŠVENTŲJŲ NUOTYKIAI

(2)

Saugiausioji Siena

Sirietis, buvęs Romos imperijos karys, apsigyveno pietinėje Italijoje pas vyskupą šv. Maksimą Noloje. Mokyta, gabų ir pamaldų Feliksą vyskupas išventė kunigu ir padarė savo patarėju. Bet neilgai džiaugtasi ramybe: 250 metais imp. Dacius ėmė smarkiai persekioti tikinčiuosius, krikščionis. Sugavo veiklų kunigą Feliksą. Teisėjas paliepė jį nuplakti, ir įmetė į kalėjimą.

Bet Feliksas nuostabiu būdu iš kalėjimo pabėgo. Pasiūsti vyrai jį sugauti. Tas prie apgriuvusios aukštos sienos rado olą. Įlindo, apsidangstė ir meldėsi: "Viešpatie, gelbėk!"

Iš kažkur atsirado stambus voras. Skersai, išilgai bebėginėdamas olos pakraščiais, greitai numezgė naują, žvilgantį voratinklį, kurs pridengė visą skylę — olą.

Nelauktai atsirado keli Felikso ieškantieji vyrai prie olos. Vienas buvo besirengiąs lysti olon. Bet draugas sudraudė:

— Ar nematai voratinklio? Kas gali patekti vidun, nesuardęs jo?

— Tiesą sakai, — pritarė kitas. Ir jie nuslinko toliau, Felikso beieškodami.

Dievas išgelbėjo savo ištikimą tarną, šv. Feliksą, voratinkliu. Kas pasitiki Dievu, tam ir voratinklis pasidaro mūro siena, o kas vien savo galva veikia, tam ir sienos virsta nenaudingais voratinkliais. Tą tiesą išreiškė psalmininkas: "Jei Viešpats nestatys namo, veltui vargsta tie, kurie jį stato. Jei Viešpats nesaugos miesto; veltui budi sargas" (Ps. 126, 1).

Dešimtį metų gyvenęs šv. Feliksas Noloje. Imperatoriui Daciui žuvus, pasiūvus persekiojimams, Feliksas atsida- vė krikščionims tarnauti. Norėjo jį padaryti vyskupu į mirusio šv. Maksimo vietą, bet Feliksas nesutiko. Jis mirė

260 m. pilnas nuopelnų. Už iškentėtus skausmus persekiojimų metu, Bažnyčia jam teikia kankinio garbę.

Ieškau Dievo

Penktame amžiuje po Kristui gyveno Sirijos tyrlaukiuose nuošalietis, šventas žmogus ir stebukladaris, šv. Makedonius. Nuolatinėj maldoje ir atgailoje, be pastogės laukuos, skurdžiu maistu palaikydamas gyvybę, augo Makedonius Dievo meilėje, apmąstydamas nuostabiuosius Dievo darbus. Taip jis gyvenęs 45 metus.

Vieną dieną užtiko jį medžiotojas. Nustebęs, paklausė:

— Sakyk, Dievo žmogau, kas tave čia atvedė? Ko tu ieškai tyrlaukiuose?

— Maloniai atsakysiu, bet pirma man atsakyki, ko pats beieškąs?

— Et, maniau užeisias žvėrių: gal stirną, ar šerną pagausiu, ar mešką sutiksiu...

— O aš, brangusis, čia ieškau Dievo. Kiekviena žolelė ir kiekvienas gyvis apie jį man kalba; bet jo paties negaliu pamatyti. Būsiu čia, kol jį pamatysiu.

Toldamas nuo Dievo žmogaus medžiotojas, susimąstė jo atsakymu ir savimi stebėjosi, kad iki šiol gyveno it Dievo nebūtų; jo neieškodamas, nei jo valios nepažindamas.

Gyvasis šaltinis

Flamandų kilmės, gimęs Kostancoje, pietų Vokietijoje, 1295 m. palaimintas Henrikas Suso, dominikonas mistikas, išgarsėjo savo veikalais ir savo nepaprastomis atgailomis. Jo veikalėliai apie nuostabųjį mistinį sielos gyvenimą Dievuje yra versti į labai daug kalbų. Mirė Ulm'e, dominikonų vienuolyne 1366 m. spalio 25 d.

Nuostabios buvo jo atgailos; net savo gyvybę išstatydavęs į pavojų. Taip jis sau užsidraudė gerti vandenį. Sausą maistą išdžiovino jį; suskilo net liežiuvės. O jis, save vargindamas, atė-

jės prie šulinio, pažiūrės, kaip vanduo teka iš kibiro, ir nei lašo neragavęs, šalin eina.

Aišku, tai atsiliepė ir į jo dvasinę patirtį ekstazėse.

Vieną kartą dvasios pagavime mato, kaip ateina švč. Marija su kūdikėliu Jėzumi, turėdama rankoje vandens ąsotį. Paduoda jam ąsotį ir paragina gerti. Ir Henrikas geria nuostabų, gyvą vandenį su didžiu pasigardžiovimu. Atsi- gaivino.

Mažai kada pagalvojame, kaip reikalingas mums tyras vanduo ar švarus oras. Jais ir kitais Dievo kūrinių naudomės, net pamiršdami už juos padėkoti geriausiam Dievui. Protingai elkimės gyvenime, kad greičiau priartėtume prie amžinosios Dievo išminties.

▼ Prieš 50 metų atvykęs iš Belgijos Omer Everaert, pradėjo tarnauti šv. Jozapo seserims Kirkwood'e ties St. Louis, Mo pečkuriu. Ištarnavo 50 metų ir mirė. Testamentu paliko savo turta, apie \$100.000 dol., tų pačių seselių vienuolynui.

▼ JAV Katalikų Meno sąjunga turės 25-ji metinį suvažiavimą Buffalo, N. Y. rugpiūčio 16—18 d. Rosary Hill kolegijoje.

LIETUVIŲ DIENA

IR NAUJO STUDENTŲ BENDRABUČIO KERTINIO AKMENS PAŠVENTINIMAS

MARIANAPOLYJE,
THOMPSON, CONN.

Liepos 4-tą, 1962 m.

Programa:

11:00 val. Iškilmingos šv. Mišios — laiko kun. Jozas Matutis, šv. Kazimiero par. klebonas, New Haven, Conn. Šv. Kazimiero choras, New Haven, Conn. giedos per Mišias. Išpažintys bus klausomos prieš Mišias.

12:00 val. Naujo Studentų Bendrabučio Kertinio Akmens pašventinimas.

2:00 val. Meninė - muzikalinė programa. Dalyvauja šv. Kazimiero choras ir solistai, New Haven, Conn. jiems vadovaus prof. A. Rosselli.

5:00 val. Šokiai prie gero orkestro.

Visus kviečia

Marianapolio Tėvai Marijonai,

Tėvas Jozas Dambrauskas, MIC.,
Vyresnysis

Brooklyn, N. Y. vyskupas Bryan J. McEntegart su palyla ateina šventinti naujosios lietuvių bažnyčios, Maspeth, N. Y. Pirm vyskupo eina klebonas prel. Jonas Balūnas.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Kristui ir Bažnyčiai

DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO

BEATIFIKACIJOS BYLOS ŽINIOS

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

NR. 6 (100) 1962 M. BIRŽELIO 30 D. (IX)

BEATIFIKACIJA IR KANONIZACIJA

Garbiųjų Dievo Tarnų Bylos

Be 79 Palaimintųjų arba Beatifikuotųjų "Rodyklė" talpina 223 bylas pavadintų titulu "Venerabilis Servus Dei" arba Garbusis Dievo Tarnas. Iki 1913 metų šitas titulas buvo teikiamas tiems Dievo Tarnams, kurių bylos buvo, kaip sakoma, įvestos (introductae) į Šventojo Sosto kompetenciją, kitaip sakant, buvo pripažintos vertos svarstyti Šventojo Sosto autoritetu. Bet Šventojo Pijaus X patvarkymu, per šv. Apeigų Kongregacijos dekretą Rugp. 26, 1913 metais, titulas "Venerabilis" leidžiama vartoti tik tada, kai bus jau įrodyta bylos eigoje, kad kandidatas buvo atsižymėjęs savo dorybių didvyriškumu; šitas patvarkymas liko priimtas ir patvirtintas Bažnyčios Teisių Kodekso Benedikto XV paskelbto 1917 metais. Tuo būdu titulas Garbusis Dievo Tarnų liko labai susiaurintas, teikiamas jau veik baigiantis beatifikacijos bylos eigai.

Dabartinėje "Rodyklėje" iš skaičiaus 223 Garbiųjų Dievo Tarnų, tik 23-ims pripažinta vardas Venerabilis, o likusieji 200 yra gavę šitą vardą seniau, prieš 1913, kai byla buvo tik įvesta.

Įvestos Dievo Tarnų Bylos

Atėmus iš bendrojo visų bylų skaičiaus (1133) Beatifikuotųjų (79) ir Garbiųjų Dievo Tarnų (223) — lieka dar 831 bylos kandidatų, kuriems taikomas

titulas tikrai "Dievo Tarnas" (Servus Dei).

Tačiau nereikia manyti, kad tos visos bylos, joms esant užregistruotoms "Rodyklėje", jau tuom pačiu yra pripažintos vertos Šventojo Sosto svarstyti arba kitaip sakant, kad jos yra įvestos tolimesnei eigai vykdyti Apaštališko Sosto autoritetu; tikrovėje tokių bylų yra sulys "Rodyklės" tikrai 192. O kas gi yra su likusiomis 638 bylų, kurios yra įrašytos į "Rodyklę"?

Neįvestos Dievo Tarnų Bylos

Jos yra, kaip buvome rašę "BBŽ" kita proga,***) yra tikrai lyg Šventojo Sosto prieangyje, yra kaip ir kokioje skaistykloje: Šventoji Apeigų Kongregacija tikrina vietos vyskupo įvykdytus procesus, liūdininkų parodymus, kandidatų raštus ir t. t., kol bus aiškiai matyti, kad kandidatas yra vertas Šventojo Tėvo dėmesio ir kad jo byla būtų svarstoma toliau jau Apaštališkame Tribunole.

Apie tas likusias Dievo Tarnų bylas surankiojome labai įdomių žinių. Iš 638 bylų koks trečdalis yra bylos pasenusios, užsilikusios kai kurios iš XIV amžiaus, ir apleistos dėl visokių priežasčių ir aplinkybių. Bet dauguma yra bylos naujai pradėtos. Tokių bylų suskaičiavome apie 415.

***) Žiūrėk "Laivas", 1961, kovo 25 — "BBŽ" Nr. 3 — straipsnis: "Skaistykla".

Dievo Tarnas arkiv. Jurgis Matulaitis - Matulevičius pasi-
tinkamas 1926 m. birželio mė-
nesį, atvykus jam Chicagon.

Kunigų Vaičiūno, Krušo, Al-
bavičiaus, Skripko, Martinkaus
ir kitų sutiktas, buvo atlydėtas
į Aušros Vartų bažnyčią, atlai-
kė šv. Mišias ir gausiai susirin-
kusiems pasakė pamokslėlį.

1926 m. birželio 13 d. iškilm-
goje procesijoje atvykęs į Cice-
ro, Ill., pašventino naują šv.
Antano par. bažnyčią.

Bet kas įdomiausia, kad iš tų 415
bylų: 349 yra iš laikotarpio 1950—1961,
o tarp 1940—1949 — tikrai 66 bylos yra
užregistruotos. Tos visos naujos bylos
yra "skaistykloje", tai yra: vienų, —
tik atidaryta vyskupo įteiktieji procesų
dokumentai; — kitų padaryti autentiški
nuorašai, dar kitų jau gavo savo kandi-
dato raštų patvirtinimą,****) bet ne-
daugiau; jos turi dar pereiti per Gene-
ralinio Tikėjimo Promotoriaus koštuvą
ir t. t.

Toks nepaprastas bylų gausumas
paskutiniu dešimtmečiu galima išaiš-
kinti tuomi, kad šiuo laikotarpiu įregis-
truota bent 55 bylos kankinių už tikėji-
mą, nužudytų 1936 metais Ispanijoje. O
be to ir kituose kraštuose pastebima
smarkus susirūpinimas savo krašto
dvasios didvyrius iškelti į altoriaus
garbę.

Galime suprasti, kodėl bylų eiga ei-

na taip pamažu, iš lėto. Nepaprastas ir
staigus bylų padidėjimas rado nepasi-
ruošusią įstaigą, kuriai pavesta vykdy-
ti beatifikacijos bylas. Neturi pakanka-
mai tinkamų asmenų byloms vykdyti.
Tačiau galime tikėtis, kad šitas trūku-
mas bus pašalintas, kai susirinks Visuo-
tinės Bažnyčios Santaryba Vatikano II
šį rudenį. Ji, manau, galės nustatyti
naujus suprastintus būdus beatifikaci-
jos byloms praveisti ir suteiks atitinka-
mų nurodymų teisinių darbininkams pa-
ruošti ir jų padauginti Šventoje Apeigų
Kongregacijoje.

Generalinė Marijonų Postulacija Romoje

****) Ir mūsų kandidato, Dievo Tarno
Ark. Jurgio Matulaičio, byla turi dekre-
tą, kuris pripažįsta jo raštų grynumą tikėjimo
ir doros atžvilgiu.

PADĖKOS DIEVO TARNUI ARKIV. JURGIUI

Suteiktos malonės

602 nr. S. ir H. I., Cleveland, Ohio, atsiuntė auką beatifikacijos bylai paremti ir padėką: "už suteiktas malones per užtarimą Dievo Tarno ark. J. Matulaičio."

Pagerėjo

603 nr. K. V., Los Angeles, Calif., rašo: "Prisiunčiu jums auką su padėka. Per užtarimą šv. Jurgio man geriau. Aš buvau susirgęs ir jis man daug padėjo. Ačiū Dievui!"

Gautos malonės

603-a nr. P. A. Chicago, Ill. rašo: "Esu dėkinga arkivyskupui Jurgiui Matulevičiui už gautas malones per jo užtarimą pas Aukščiausiąjį."

Melsiuos ir toliau, prašydama sau ir šeimai sveikatos."

Sveiksta

603-b nr. C. P. Worcester, Mass. rašo angliskai: "Sirgau per 40 metų; dabar, kai pradėjau melstis į arkiv. Jurgį, mano sveikata pagerėjo".

Ausis pasveiko

604 nr. O. P., Toronto, Ont., rašo: "Sirgau ausies uždegimu. Šaukiaus Dievo Tarno Jurgio Matulaičio užtarimo ir pasveikau, nors nepilnai klausą atgavau. Esu gydytojo priežiūroje."

Gavo darbą

605 nr. F. P., N. Chicago, Ill., rašo: "Noriu padėkoti arkivyskupui Jurgiui Matulaičiui už išklaustyas maldas. Mano sūnus neteko darbo. Aš meldžiausi; kalbėjau Noveną ir paskutinę Novenos dieną jis gavo darbą. Tikrai tikiu, kad jis yra šventas."

Norėtos malonės

606 nr. J. Š., Hamilton, Ont., rašo: "Kaip buvau pasižadėjęs paremti Jo Eksc. arkiv. Jurgio beatifikacijos bylą, šiuo siunčiu auką, kaip padėką už per jį gautas malones."

Išklaustas

607 nr. J. B. Zion, Ill. rašo: "Keletą kartų savo maldose kreipiausi užtarimo Dievo Tarno ark. Jurgio Matulevičiaus, prašydamas sau sveikatos. Buvau neapvilts; mano maldos išklaustos."

Todėl ir šį kartą melsiuos ir prašysiu savo sūnui sveikatos, tikėdamasis, kad per Dievo Tarno Jurgio užtarimą pas Aukščiausiąjį bus išklaustos mano maldos."

Gautos malonės

608 nr. B. A., Bethpage, N. Y., rašo: Siunčiu padėką Arkiv. Jurgiui Matulaičiui už gautas malones per jo užtarimą."

PRAŠO MALDŲ PARAMOS

Ligoniai ir įvairių gyvenimo sunkenybių prislėgtieji, pasivesdami Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio užtarimui ir Dievo gailestingumui, prašo sudėtinių maldų paramos, kad jų prašymai būtų greičiau išklausti.

- K. J. Cicero, Ill. Prašo sau sveikatos
- M. N. So. Boston, Mass. Prašo sveikatos ir Dievo palaimos.
- S. K. Hartford, Conn. Prašo motinai sveikatos.
- O. B. Phila, Pa. Prašo sau sveikatos.
- E. S. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.
- N. A. Waterbury, Conn. Prašo sveikatos sau ir keturiems ligoniams.
- M. S. Rockford, Ill. Prašo sveikatos.
- J. S. Chicago, Ill. Prašo reikalingo darbo.
- A. D. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.
- R. B. Y., Linden, N. J. Dievo palaimos gyvenime.
- P. J. To'edo, O. Sau ir saviems sveikatos prašo.

BEATIFIKACIJOS BYLAI VESTI AUKOS

Gauta gegužės mėnesį 1962 (per Kun. K. A. Matulaitį, MIC): Mr. Kasper Galchus (Maspeth, N. Y.) — aukojo \$240.00; — Kun. Dr. Jonas Starkus — \$50.00; — Jesse Kibartas — \$20.00; — Ona Zaremba (Cicero, Ill.) — \$15.00; — Ursulė Ralys (Winter Haven, Fla.) — \$10.00; — Anelė Ramonaitienė (Detroit, Mich.) — \$7.00; — Ona Grimaliauskienė (Newark, N. J.) — \$6.00, — po \$5.00 Marija Liškauskienė (Hamilton, Ont.), D. Valantinaitė (Geneva, Wisc.),

Emilija Galčius (Long Island City, N. Y.), Uršulė Jokubauskienė (New Britain, Conn.), Teklė Baliukienė (New Britain, Conn.), Mr. and Mrs. J. Kraus (Brodhead, Wisc.), Mr. and Mrs. J. Lynds (Antioch, Calif.), Sal. Biciūnas (Hamtramck, Mich.), Mr-s. P. Kairis (So. Bend, Ind.), A. Povilaitis (Evergreen Park, Ill.), P. Santarienė (Girardville, Pa.), Ona Tamosionienė (Norwood, Mass.), Marija Walak (Lynn, Mass.), O. Vaznienė (Chicago, Ill.), Agnes Skeras (Wilkes-Barre, Pa.), M. Dirgella (Los Angelės, Calif.), Julijona Levgaudas (Chicago, Ill.), Tomas F. Clair (Chicago, Ill.), Ona Lazaunikienė (Geat Neck, N. Y.), V. Petrauskienė (Detroit, Mich.), Mrs. M. Vinconis (Enfield, Conn.), Anelė Pecenkis (Elizabeth, N. J.), Marija Pivoraitė (Chicago, Ill.), Uršulė March (Bristol, Conn.), Mrs. A. Wilimon (Chicago, Ill.), Magdalena Rimkienė (Chicago, Ill.), Ona Banonis (Detroit, Mich.), Anella Anderson (Chicago, Ill.), Jonas Bacevičius (Zion, Ill.), Ona Bulkaitienė (Phila. Pa.), Mary Skylis (Rochester, N. Y.), Mrs. B. Adams (Bethpage, N. Y.), — po \$4.00: Mrs. St. Slinko (Stratford, Conn.), Mrs. Pr. Jančius (Larrence, Mass.), Agota Žukauskienė (Pittsburgh, Pa.), Magdalena Gelgaudienė (Detroit, Mich.). — po \$3.00: Vl. Tomas (Aurora, Ill.), Agnietė Štaraitė (Chicago, Ill.), Aleksandra Kunickienė (Long Island City, N. Y.), Marija Vaizeilis (Pensauken, N. J.), Morta Gustitus (Hillside, N. J.), Rožė Bender, Hillside, N. J.), Zinaida Kaz'as (Marion, Ind.), Petronėlė Kudzma (Nashua, N. H.), Benediktas Paplauskas (Methuen, Mass.), Mrs. Gustaitis (Scranton, Pa.), B. Danyla (Westfield, Mass.), Emilija Gudzevičienė (Worcester, Mass.), Katarina Labutis (Hazardville, Conn.), J. Bernotas (Abington, Pa.), Mrs. P. Bakanauskas (Scranton, Pa.), Julija Bakūnas (Randolph, Mass.), Viktorija Jasevičienė (Arlington, N. J.), B. Urbelis (Toronto, Ont.), Mrs. V.

Berdinski (Cherry, Ill.), Petronėlė Pleinis (Phila. Pa.), Marija Kaskus (Montreal, P. Q.), Edna Bensevitz (Grand Rapids, Mich.), Karolina Jurevičienė (Chicago, Ill.), Stasė Kulvinskis (Hartford, Conn.), E. Sasnauskienė (Chicago, Ill.); — po \$2.15: J. Skimberauskas (Australija); — po \$2.00: Ant. Kareiva (Chicago, Ill.), Barbora Rudokienė (Chicago, Ill.), S. M. Bronislava (Chicago, Ill.), Agnes Gilis (Los Angeles, Cal.), Marija Kvietkauskienė (Hammond Ind.), Eva Rickus (Phila. Pa.), Mrs. St. Sauraitis (Rockford, Ill.), Mrs. Bessie Zigmont (Carbondale, Pa.), Ona Puciliauskaitė (Worcester, Mass.), B. Danyla (Westfield, Mass.), Agota Zikaras (Spencer, Mass.), Monika Grish, (Santa Rosa, Calif.), Katarina Laurinas (Chicago, Ill.), S. M. Dominika (Chicago, Ill.), K. Gibbas (Scranton, Pa.), Mrs. Ellen Konitsky (St. Clair, Pa.), P; Leveris (Holden, Mass.), Antanas Čižauskas (Pana, Ill.), N. Jodka (Lawrence, Mass.), M. ir E. Lescinskai (Calgary, Alta.), Helen Bitinaitė (Chicago, Ill.), Rozalija Milašius (Detroit, Mich.), V. Tamošiūnas (Detroit, Mich.), šv. Rožančiaus Moterys (Northampton, Mass.); — po \$1.00: Mrs. Baranauskas, K. Stasiunaitis, Liudvika Judis, Morta Verseckienė, Anelė Deokaitis, N. N. (Chicago, Ill.), Magdalena Nikšas, T. Aleknienė, M. Bakanavičius, M. ir O. Grudzinskai, O. Liepinaitis, A. Delnickienė, O. Gumauskas, Ona Podžiūnas, O. Gumauskas (Chicago, Ill.), Marija Norvaišienė, M. Babickienė, Fr. Odoric Akwick, Natalie Ambrose.

Gauta tiesiog Romoje: Mrs. V. Balūnas (Camden, N. J.) — \$5.00; — Mrs. A. Bernotas (Duquesne, pa.) — 10.00.

Genera'inė Marijonų Postulacija Romo beatifikacijos bylai vesti ir užtikrina, kad je nuoširdžiai dėkoja visiems aukojusiems už visus Geradarijus ir šios bylos Veiksnius kasdien yra meldžiamasi Romos marijonų koplyčioje.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima antgamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liudijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadina-mas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINĖS PAŽIŪROS NUO 1841 IKI 1845 M.

KETVIRTOJI DALIS

Vertė Kun. V. Bagdanavičius, MIC

(2)

Anglikonizmas nėra normali Bažnyčios dalis

Vidurinio Kelio mintis jau buvo neįmanoma. Ji, kaip aš ją dabar vadinau, buvo stovėjimas ant vienos kojos. Dėl to aš, norėdamas likti ištikimas pirmiam diskusijų tikslui, turėjau ženkti vienon ar kiton pusėn.

Dėl tos priežasties aš atsisakiau senojo pagrindo, kad galėčiau atsistoti ant kito. Senojo angliškojo pagrindo aš atsisakiau sąmoningai, laikydamas jį negaliojančiu. Bet tai aš padariau ne iš karto, bet palaipsniui, kai kaskart vis labiau įsisąmoninau dalyko būklę. Jeruzalės vyskupystė buvo galutinis Vidurinio Kelio teorijos pasmerkimas. Pradedant šiuo momentu Anglijos Bažnyčia liovėsi mano akyse buvusi normali tos vienos Bažnyčios dalis, kuriai buvo suteikti pažadai, arba, mažių mažiausiai, ji man neatrodė normali jos apraška. Ir nuo to laiko aš pradėjau drąsiai sakyti, kad Bažnyčia, kurioje aš esu, neturi kito pagrindo savo teisei į mane, išskyrus tai, kad ji yra katalikiškosios bendruomenės dalis ir kad šią sąlygą reikia visada turėti prieš akis, kaip praktišką dalyką ir kad ji turi būti įrodyta. Tai aš buvau parašęs savo proteste ir buvau užsiminęs savo laiške Oxfordo vyskupui. Visa tai, tačiau, neskirta su tuo, ką aš pasakiau anksčiau, kad tuo metu aš neturėjau minties iš jos išeiti. Nes aš dar tebejaučiau kaip kuriuos senus savo priekaištus Romai taip stipriai, kaip visada. Aš neturėjau nei teisės, nei laisvės veikti prieš savo sąžinę. Tai buvo aukštesnis dėsnių už

betkokius argumentus apie Bažnyčios žymes.

Priebėga šventumo žymėje

Esant šitokioms aplinkybėms, aš pradėjau jieškoti priebėgos šventumo žymėje, norėdamas parodyti, kad mes turime bent vieną Bažnyčios žymę taip pat pilnai, kaip Roma. Arba bent, nesi-leidžiant į lyginimus, kad mes jos turime tiek, kad ją galime sutvirtinti savo poziciją bei gauti pilną aiškumą ir kad šventumas gali mums duoti aiškia liniją kasdieninės praktikos reikalui. Mes turime gyvybės žymę, ne betkokios gyvybės, kuri ateina iš prigimtųjų, bet antgamtinės krikščioniškosios gyvybės, kuri gali ateiti tik tiesiai iš augštai. Savo straipsnyje "British Critic" žurnale, kurį aš taip dažnai miniu, 1840 m. sausio mėn., (prieš pasirodant 90-tajam traktatui) apie Angliškąją Bažnyčią aš sakiau: "ji turi nuosavybės žymę, nepriklausomybės nuo dalių žymę, ir gyvybės žymę — stiprios ir gyvastingos gyvybės. Ji turi nenutrūkusį senovės palikimą ir savo moksle sutinka su senovės Bažnyčia." Paskui aš perėjau prie šventumo: "Nors Romos katalikai gali kažinkaip vadinti mus schizmatikais, tačiau jie negalės atsilaikyti prieš mus, jei Anglijos bendruomenė turės bent vieną Bažnyčios žymę — šventumą. Savo laiku Bažnyčia negalėjo atsilaikyti prieš Meletijų.⁴) Savo priešus

4. Šv. Meletijus, Antijochijos vyskupas ketvirtajame šimtmečiuje, buvo labai sunkioje būklėje, kai popiežius Damazas, blogai painformuotas, labiau vertino įsibrovėlį vyskupą Pauliną, negu jį. Tuo laiku Antijochijos bažnyčia buvo

jis lengvai nugalėdavo savo švelnumu ir šventumu „tuo būdu sutarpindamas net pačius pavydžiuosius.“ Toliau aš tęsiau: „Dėl to mes beveik pasitenkiname pasakyti Romėnams štai ką: nelaikykite mus Bažnyčios dalimi, tačiau mes būsime jos dalimi, kol mes būsime į ją panašūs; ir jei mes pasidarysime jai panašūs, tai jūs sutiksite mus priimti“ ir t. t. O toliau šiame straipsnyje aš pėrėjau pulti Anglijos katalikų, už jų trūkumus šios žymės atžvilgiu. Gerą jo da-

suskilusi ir net trys vyskupai norėjo ją atstovauti santaryboje. Teisėtąjį vyskupą puolė šv. Jeronimas, jį gynė šv. Bazilijus. Visuotiniame Konstantinopolio susirinkime Meletijus jau buvo visų pripažintas ir labai iškilmingai sutiktas. Anglikonai kartais nori pasinaudoti šv. Meletijaus pavyzdžiu pateisinti savo atsiskyrimui nuo Bažnyčios.

lį aš jau pacitavau kitoje vietoje. Taigi, ten aš kalbėjau apie didelį savo pasipiktinimą, kurį aš turėjau dėl jų politinės, visuomeninės ir diskusinės laikysenos. Ir tai buvo antroji priežastis, dėl kurios aš grįžau prie šventumo žymės. Ji mane įgalino nepulti Romos Bažnyčios tikėjimo mokslo, netyrinėti jos populiaraus tikėjimo, bet pastatė mane ant pagrindo, ant kurio, aš maniau, aš negaliu suklysti. Nes kas yra geresnis vadovas mūsų teoriniams svarstymams ir praktikai, kaip gero ir blogo, tiesos ir klaidos sąžinė. Jautimą, kas yra gražu, tvirta ir kilnu Kūrėjas padarė mūsų pirminės prigimties dalimi. Štai dėl ko man atrodė, kad aš negaliu klysti, puldamas tai, kas man atrodė tikru faktu, būtent: Romos atstovų neskrupulingumą, apgaule ir intrigu dvasią.

"Rūtos" choras. New Jersey choristai ir vadovai

VAKARIEČIAI VIENUOLIAI

Senieji laikai

Krikščionių tikėjimas greitai plito Palestinoje, Mažonoje Azijoje, Egipte, Graikijoje, o vėliau atėjo į Romą ir į visą vakarų Europą. Taip ir krikščionių nuošaliečiai ir vienuolių gyvenimas, prasidėjęs Rytuose, pamažu ėmė plėstis ir Vakaruose. Iš Egipto keleviai atgabeno šv. Atanazo raštus apie šv. Antonono nuošaliečio — atsiskyrėlio gyvenimą. Tie raštai pateko mokyties Romos krikščionims. Jie žavėjo pamaldžias sielas. Bet vakariečiai, būdami apdairesni, kritiškesni ir turėdami skirtingus jausmus, nepuolė minioms į nuošalumą, ieškant tobulo krikščioniško gyvenimo. Ilgesnį laiką Italijoje buvo negausūs nuošaliečiai.

Pirmieji vienuolynai

Galijoje pasirodė mokyta ir nuoširdus krikščionis šv. Hilaras iš Poitiers. Jis buvo išrinktas 353 metais Poitiers vyskupu. Jis įkūrė apie 360 metus pirmąjį nuošaliečių vienuolyną.

Apie dvidešimtį metų vėliau antrąjį vienuolyną įkūrė garsusis šv. Martynas, išrinktas Touro vyskupu 371 m. Jis mirė 397 m. Garsi buvo jo abatija — vienuolynas Marmouter. Bet jo vienuoliai buvo daugiau veiklaus gyvenimo žmonės, mažiau, negu kiti, atsidėję maldos gyvenimui. Turėjo gražaus pasisekimo; įkūrė keletą kitų vienuolynų.

Iškyla savo veikla Arles vyskupas, šv. Honoratas. 410 m. Lerins saloje, ties Nica, įkūrė vienuolyną, daug dėmesio skirdamas savo vienuolių mokslui. Iš to vienuolyno Bažnyčia gavo visą eilę garsių vyskupų.

Rytų kraštuose lankėsi Jonas Kasianus; prisižiūrėjo vienuolių gyvenimui. Jų pavyzdžio paveiktas, įkūrė ties Marselle, pietų Prancūzijoje, du vienuolynus, pavesdamas jiems laikytis sušvelnytų šv. Baziliaus regulos. Tuose vienuolynuose atliekamas laikas nuo mal-

dos ir rankų darbo buvo skiriamas mokslams ir tikėjimo tiesoms studijuoti.

Vienuolių darbai

Šio laikotarpio vienuoliai buvo, beveik visi, pasauliečiai vyrai. Retas kuris jų pasiekdavo kunigystės. Vienuoliai iš savo žemės ūkio darbo turėdavo sau maistą; skirtu laiku kasdien visi kartu melsdavosi; atliekamam laikui mokėsi. Egipte vienuoliai pynė pintines, gamino kedės, audė kilimėlius etc. ir, juos pardavę, sau maisto nusipirkdavę ir net turėdavę kuo sušelpiti atvykstančius pagalbos prašyti vargšus. Kiekvienas jų vienuolynas turėdavo vien būtinai reikalingų knygų skaičių. Knygos tuomet buvo rašomos ranka, buvo retos ir labai brangios.

Keli kunigai gyvendavo prie vienuolyno, kad dvasiniai patarnautų broliams vienuoliams: laikydavo šv. Mišias, klausydavo išpažinties, dalindavo šv. Komuniją, aprūpindavo mirstančius šv. Sakramentais, laikydavo iškilmingas pamaldas.

Šv. Pochomius, mirusis 348 m. aukštajame Egipte, nepriėmė į savo vienuolynus kunigų, norėdamas užkirsti vienuoliams norą siekti kunigystės ar net aukštesnių vietų, Bažnyčioje. Patarnaujantieji kunigai gyvendavę greta vienuolyno.

Barbarai Europoje

Romiečiai barbarais vadino puslaikines svetimas tautas. Penktasis ir šeštasis amžius buvo labai neramūs. Barbarai užplūdo Romos imperiją, Europą, naikindami sėslias tautas, jas pavergdami ir naujas valstybes bekurdami. Galop buvo nugalėta visa didinga Romos imperija ir ji pavergta.

Šie neramūs amžiai labai kliudė vienuoliniam krikščionių gyvenimui vystytis. Esamieji vienuolynai, besigindami nuo užpuolikų, pavirto pilimis, tvirtovėmis, o vienuoliai, — savisaugos kariais.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ Keturi tūkstančiai saleziečių bendradarbių buvo pop. Jono XXIII priimti. Jis pasakė jiems ir visiems vienuolių bendradarbiams atsimintinus žodžius. Popiežius ragino pasauliečius įsijungti į sielovados darbus, ypač apimant daugiau labdarybę, gailestingumo darbus, spaudą ir kitas susižinojimo priemones, skelbiant Kristaus tiesą žmonėms.

▼ Maskvoje JAV ambasadoje tarnavęs kapelionas kun. Jurgis Bissonnette, A. A., pranešė, jog Rusijoje komunistai sustiprino kovą prieš tikėjimą. Išmetė iš savo partijos nemažai asmenų, kaltindami juos, kad esą tikintieji. Be to, Rusijoje komunistai paskutiniu laiku uždarę garsų vienuolyną ir tris seminarias.

▼ Detroit, Mich. Apskaičiuota, kad vienoje šioj valstijoje katalikai, remdami savo parapijų ir aukštesniąsias mokyklas, sutaupė mokesčių mokėtojams 150 milijonų dol.

▼ Šventasis Sostas paskyrė arkiv. Liną Zanini apaštališkuoju delegatu į Jeruzalę. Pirmiau jis buvo apašt. nuncijus Dominikonų respublikoje.

▼ Prancūzijos šeši kardinolai paskelbė ganytojišką laišką visiems prancūzams, pasmerkdami teroro žudynes Alžyre: "jie nėra verti nei krikščionių, nei civilizuotų žmonių vardo", pabrėžė ganytojai.

▼ Europos zakristijonų sąjunga turės savo pirmąjį kongresą Romoje rugsėjo 4-7 d. šūkiu: "Gyvenk, veik ir jausk kartu su Bažnyčia ir Bažnyčiai."

▼ Kankakee, Ill. šv. Rožės iš Limos klebonas, prel. E. J. Cousineau, kurio parapiją sudaro daugiausia ūkininkai, jų laukus pašventino Kryžiaus dienomis iš orlaivio, pats vairuodamas jį.

▼ Anglijoje du katalikų savaitraščiai The Catholic Times ir The Universe susijungė ir eis vienu vardu. Cath. Times ėjo 103 metus; bet padidėjus spaudos išlaidoms, negalėjo išsilaikyti.

Winnipeg, Man. Jaunieji programos dalyviai pagerbusieji motinas geg. 13 d. su savo mokytojais. Jaunasis atžalynas eilėmis, dainomis, šokiais ir muzika linksmino tėvelius. Tautinių šokių juos mokė J. Krikščiūnienė.

PARAMA TIKĖJIMUI PLATINTI

Chicagos arkivyskupijos katalikai sudėjo 1961 m. Tikėjimui Platinti paramos viso \$1.824.527.00 dol. Pinigai paskirstyti šiaip: Užsienio misijoms 701,290 dol.; vidaus (JAV) misijoms 408,446 dol.; Artimiesiems Rytams 36,682 dol.; juodukų ir indijonų misijoms paskirta 80.000 dol.

▼ Indijoje veikia Catholic Inquiry Center. Jis duoda norintiems katalikų tikėjimo pamokas paštu. 1960-61 m. buvo 700.000 asmenų, norinčių gauti tikybos pamokų kursą. Be to, pasiūsta per 22.000 knygelių tiems, kurie jų prašė.

▼ JAV darbininkų unijų A. F. — CIO vicepirmin. J. B. Carey teigia, kad Amerikoje greta didelių turtų yra didelio vargo. Jis priskaito varguolių 39 milijonus ir 38 milijonus neturtingųjų. Jais reikėtų pirmąjį eilėje susirūpinti.

▼ Bolivija, La Paz vyskupijos ganytojo pagelbininkas, vysk. G. M. Prata, S.D.B., atvyko į JAV ieškoti savo vyskupijai kunigų

— JAV doleriai daro labai, labai daug gero, bet jei mes neturėsime gana kunigų žmonių tikėjimui palaikyti, visa žus. —

Bolivija yra 98% katalikiška. Žmonės gyvena vargingai. Daug parapijų neturi patalpų, kur gyventų kunigai. Todėl tėvai mielai leidžia sūnus į vienuolynus. Vienuoliai turi bent pastogę ir yra aprūpinami būtiniausiais gyvenimui daiktais.

▼ JAV ir Kanados katalikai turi šiuo laiku užtektinai kunigų sielovados darbams. JAV vyskupijų kunigams tenka aprūpinti po 1,211 žmonių, o Kanadoje — 841 žmogus. Daug blogiau yra Europoje, kur kunigų skaičius per pastutinius 5 metus sumažėjo, o gyventojų priaugo net 11 milijonų žmonių.

▼ Pop. Jonas XXIII vadovavo Dievo Kūno procesijai šv. Petro aikštėje, Vatikane, prašant Dievo pagalbos artėjančiam visuotiniam Vatikano Susirinkimui.

▼ Dublinas, Airija. Marijos Legijono kūrėjas Pranas Duft buvo ypatingu būdu pagerbtas. Išskilmėse dalyvavo per 600 amerikiečių atstovų.

▼ New York, N. Y., viešųjų mokyklų 112,239 moksleiviai naudojami laisva valanda savo tikėjimo pamokoms klausyti.

▼ Indijoje, Ernakulam vietovėje, iš vienos šeimos — Kunjuvareed — aštuonios dukterys įstojo į vienuolyną.

▼ Ispanijos kariuomenėje tarnauja penki kunigai "parašiutininkai". Vienas jų, kun. A. Lopez, 44 m., buvo iššokęs iš orlaivio 186 kartus, bet dabar, karo pratyboms vykstant Murcia srityje, jo šoktuvas — parašiuotas neatsiskleidė ir kapelionas žuvo.

▼ Wheeling, W. Va. arkivyskupas J. J. Swint statys pirmąją kunigų seminariją savo vyskupijoje. Ji kaštuos apie 2 milijonus dol. Įgijo vietą — 115 akrų žemės. Statyba prasidės šį rudenį ir seminarija pradės veikti 1963 m. rudenį.

▼ Macao, Portugalijos kolonija, susilaukia nepaprastai gausių pabėgėlių iš komunistinės Kinijos, kur siaučia badas. Žmonės nepaiso mirties, ir visais galimais būdais žeme ir jūromis veržiasi į laisvę.

▼ Dešimts savistovių provoslavų vienetų Amerikoje vieningu pareiškimu pasmerkė Rusijos komunistus, kurie persekioja tikinčius, uždaro bažnyčias, sunaikina vienuolynus, įkalina, žudo kunigus ir vyskopus, ar ištremia juos ilgų metų sunkiems darbams.

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos
Amžinoji narė

A. † A.

URSULĖ PETKIENĖ

14 Condor St., Brockton, Mass. mirė
1962 m. vasario 10 d.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejus šv. Mišias už mirusios vėlę, o bendradarbiai, pavesdami jos vėlę Dievo gailestingumui, prašomi sukalbėti po rožančiaus dalį.

Cleveland, Ohio 1962. V. 20 šv. Jurgio par. atnaujintoje salėje buvo Pr. Ambrazo ir T. Kazėno mokinių pavasarinis koncertas. Jo dalyviai su sol. Juliu Kazėnu. Foto V. Pliodzinsko

• Lietuvoje mirė ir bal. 22 d. palaidotas kun. Tadas Budraitis Jurbarko kapinėse.

• Eugenija Baltrūnienė, gimusi Lietuvoje prieš 84 metus, iš savo sąntaujų paaaukojo \$10.000.00 dol. jaunimo stovyklai "Dainavai", kad būtų statomi reikalingi seselėms gyventi namai.

• Kun. Vladas Karalevičius minėjo savo 25 kunigystės metų sukaktį birželio 10 d. Elizabeth, N. J. Jis buvo iššvėstas kunigu Lietuvoj, 1937 m. birž. 13 d. vyskupo A. Karoso.

• Lietuvos Nepriklausomybės signataras prof. Mykolas Biržiška, kurs gyvena Los Angeles, Calif., rugpiūčio 24 d. minės savo 80 metų gimtadienį. Ten esantieji lietuviai rengiasi tinkamai paminėti garbingo tautos sūnaus sukaktį.

• Montreal, P. Q. sudarytas Aušros Vartų par. komitetas klebono, kun. Jono Borevičiaus, jo sidabriniam kunigystės jubiliejui paminėti. Jis buvo iššvėstas kunigu 1937 m. liepos 24 d. Išskilmės nukeliamos į rudenį.

• Kun. dr. Juozas Tadarauskas šventė sidabrinį kunigystės jubiliejų birželio 17 d. Jis sukūrė ir vadovauja Hamilton, Ont. lietuvių Aušros Vartų parapijai.

• Waterbury, Conn. Am. Liet. Taryba minėjo skaudžius ir neteisingus lietuvių trėmimus iš Tėvynės, okupantams rusams ją pagrobus, kai tūkstančiai šeimų buvo suardyta, užkalant gyvulinuose vagonuose atskirai vyrus, atskirai moteris ir išvežant į šiaurės Rusiją sunkių darbų dirbti į šimtus skirtingų kalėjimų.

• Rochester, N. Y. Šiais metais bus lietuvių diena liepos 29 d. šv. Jurgio par. sode ir salėje. Subuvimą rengia vietos Balfas.

• Winnipeg, Man. Mokytojams St. Ramanauskui, J. Čingai, J. Krikščiūnei pasidarbavus, jaunimas suruošė gražias savo motinoms pagerbtuves. Bažnyčioje pasimeldė jų intencijomis, o salėje po jaskaitos davė linksmą ir judrią programą.